

1. V měsíci září, kdy jablka zrají,
kdy mantilu noci svit měsíce protkal,
když dozněla hymna, již v půlnoci hrají,
já poprvé tehdy jsem Satana potkal.

2. Ten Satan měl líbeznou postavu panny
a nepáchla síra, však voněly květy,
a v úsměvu něha bez jediné hany,
jen z úst jako hadi mu syčely věty:

R: "Jen nech si svou duši, ta k ničemu není,
vždyť mnozí i zdarma ji upsali čertu,
však hlas - to je zboží, jež dneska se cení
a dobře se platí - to beze všech žertů!"

R: "Já pro ten tvůj hlas jsem si ohlávku uvil
a stráž mi ho do klece vsadí,
a kdybys pak stokrát i andělsky mluvil,
tvůj hlas tě zradí!"

3. Dnes jako kníže si v paláci žiji,
mám ve stájích koně a v zahradách pávy,
jím ze zlaté mísy a z křišťálu piji,
jen rádio nemám a nesnáším zprávy.

4. Neb kdykoli válkou se o lásce bájí,
když slaví se vrazi a obchody s časem,
když svatými slovy se bezpráví hájí,
když hlásá se lež - tedy vždycky mým hlasem.

R: Mé lůžko je měkké, však propíjím noci,
mám z démantů bazén a ze zlata ryby,
mám přebytek všeho, i pýchy, i moci,
mám v paláci všechno, jen lidé tu chybí!

R: Dnes podruhé oko mé Satana spatří,
je krásný, byť s úsměvem krysím,
vždyť jemu dnes s hlasem i duše má patří,
když na větvi visím ...